

Figura 3.1. L'expansió de la Corona d'Aragó (segles XII-XIII)

En efecte, consumada la conquesta de les Illes Balears i del regne de València, els interessos expansionistes de la burgesia comercial es fixaren en la Mediterrània. Encara que Jaume I concedí al seu fill segon, Jaume II (1276-1311), el regne de Mallorca, que comprenia Mallorca, les Pitiüses, el Rosselló, la Cerdanya i el senyoriu de Montpeller, el seu primogènit Pere II, anomenat *el Gran* (1276-1285), hereu de la resta de la Corona d'Aragó, l'obligà a declarar-se vassall seu (1279) i, per tant, a acudir a les Corts catalanes. El mateix rei Pere II, cridat pels sicilians, hi esdevé rei (1282) com a consort de Constança de Honhestauffen, hereva del rei Mamfrè, encara que al preu de ser excomunicat pel papa, partidari del francès Carles d'Anjou. El 1287, Alfons II, anomenat *el Liberal* (1285-1291), ocupa i repobla l'illa de Menorca. El 1296, Jaume II, anomenat *el Just* (1291-1327),

n'empara del r...
amb Castella...
rada al regne...
reconcilia amb...
investidura del...
de les armes (...)

A mitjan...
que féu del...
Catalunya, aqu...
urbana de par...
musulmans i l...
Aquesta burge...
a través de la...
protegia la rut...
dental. Per tal...
majoria de la p...

Un segle m...
ans en el prede...
sos riberencs...
Damasc, Tir,...
Sevilla, Màlag...
Arles, Avinyó...
Roma, Gaeta...
Palerm, Trapa...
establiren base...
compilat al *Ll...*
prés inspirà el...
però la seva re...
mitjan segle XI...
litigis i la repr...
estrangeres, en...
l'altre del *Mar...*
cial a mitjan ca...

La mateixa...
sors de Jaume...
Corona d'Arag...
mallorquí Jau...
sufoca parcial...
tensions del r...
d'Oriola (135...
Neopàtria (13...
d'Empúries (...
Jove, rei de Si...

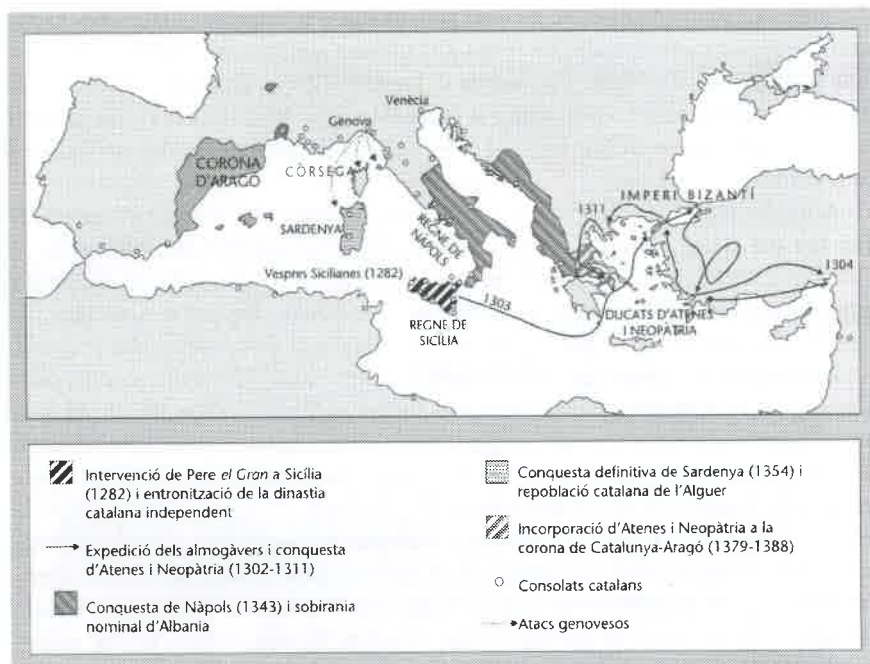

Figura 3.2. Dominis i àrees d'influència de la Corona d'Aragó (segles XIII-XV)

Paral·lelament, els nobles feudals esdevenen, amb la percepció de rendes agrícoles, senyors rurals i imposen en les seves propietats un règim economicosocial i jurídic que perviurà fins al segle XVIII, amb l'oposició de les viles reials, dites així perquè depenien directament del rei. La pressió nobiliària fou particularment intensa en el nou regne de València i, en contradicció amb les línies d'actuació socioeconòmica dels sobirans del segle XIII, fou assumida per Jaume II i, sobretot, pel seu fill Alfons *el Benigne*, que es trobà amb la ferma oposició de la ciutat de València, liderada pel seu jurat en cap Francesc de Vinatea.

Sota el guiatge de la Casa de Barcelona, es consolida en aquest període una estructura política i una ideologia lingüística que evoca en alguns aspectes la dels moderns estats nacionals. L'ordenació jurídica, basada en el dret romà, enforteix el poder públic. L'establiment d'institucions de control —les Corts de Catalunya (1218), les Corts de València (1261) i les Diputacions o Generalitats de Catalunya (1363) i de València (1364), on es troben representades l'Església, la noblesa i les ciutats, és a dir, el braç eclesiàstic, el braç militar o nobiliari i el braç reial o ciutadà— serveixen per a limitar el poder de l'aristocràcia. Després de l'experiència mallorquina (1276-1344), el rei Pere *el Cerimoniós* instituí la governació del Rosselló i Cerdanya i aconseguí que les Corts d'Aragó, Catalunya i València adoptessin com a fur la indivisibilitat dels dominis hispànics de la Corona d'Aragó (1365), ampliant així a Mallorca el fur que, en el mateix sentit, havia concedit Jaume II,

l'any 1319. El t...
resc que Ramon...
a mitjan segle...
cosmovisió "co...
d'Aragó sense...
honorífica del t...

Tanmateix, ...
comencen a ge...
s'obren les pri...
banda, una clar...
ments amb el r...
mentre que les...
febles; d'altra...
èpoques de fam...
econòmics i id...
regnat de Joan...
a més a més, a...
nobiliari, benef...
més aviat ciuta...

Així i tot, a...
classe mercan...
urbà i s'aferma...
la seva condic...
Catalunya dec...
amb els Trasta...

Al segle XI...
senyors de Cat...
d'un pacte en...
el *pariatge* o...
competències...
salls cada ve...
d'arrencada d...

El marc cu

El món n...
importants, q...
renc de la m...
moments dife...
on es redefin...
nització i els...
a la darrerria

dins Catalunya. Al llarg dels segles XIII-XV, Catalunya perdé, a favor d'Aragó, la seva sobirania sobre la Ribagorça i part de la Llitera, concretament des de la clàmor d'Almacelles (1300), i sobre el Baix Cinca (primeries del XV). Jaume II mirà de neutralitzar l'adscripció del comtat de Ribagorça al regne d'Aragó constituint-lo com a comtat vinculat a la família reial i amb un règim jurídic propi (1332). Al final del segle XIV, el riu Algars es va consolidar com a límit entre Catalunya i Aragó.

La repoblació de les terres conquerides no es limità als anys subsegüents de l'ocupació catalanoaragonesa, sinó que fou un procés que continuà, i encara, s'acresqué, als segles XIV i XV.

Territori i llengua: la consciència lingüística

Dant considerava l'existència de tres llengües romàniques a l'Europa occidental: la llengua d'oïl, parlada pels francesos, la llengua del sí, parlada pels italians o *latini*, i la llengua d'oc, parlada pels *yspani*, és a dir, la llengua dels occitans i dels catalans sense fer-hi encara cap distinció. En ple segle XIII, el català era vist com a part integrant de l'occità, tal com avalen les preceptives poètiques dels trobadors catalans de l'època, com Ramon Vidal de Besalú. Cal esperar la darrereria del XIII perquè trobadors com Jofre de Foixà comencin a diferenciar entre occità i català.

Ja hem vist que les denominacions de les llengües romàniques nasqueren dels gentilicis dels territoris on es van originar. És obvi, per tant, que la nostra llengua, nascuda en un espai geogràfic que era conegut internacionalment, almenys des del segle XII, com a Catalunya, rebés també el nom del gentilici corresponent: *catalanesc*, o simplement *català*. En efecte, Jofre de Foixà utilitza el terme *catalanesc*, a les *Regles de trobar* (1290), precisament en un context en què calia distingir les tres llengües romàniques: "Si tu trobes en cantar proençals alcun mot que hi sia francès o catalanesc [...]". Així i tot, entre catalans i occitans persistí encara al segle XIV la convicció que formaven "quasi una nació", per dir-ho en paraules d'un ambaixador català a la cort pontificia d'Avinyó, el 1309.

Ara bé, al segle XIV s'imposa clarament el sentiment de diferenciació idiomàtica amb l'occità i comença a ser usat no solament el nom de *catalanesc*, sinó també el sintagma *llengua catalana* o, simplement, el nom de *català*, i en llatí *lingua catalanica*, que acaben desplaçant el primer. Aquestes denominacions apareixen preferentment quan el català s'ha de contrastar amb altres llengües romàniques.

En efecte, el sintagma *llengua catalana* es documenta per primera vegada, almenys segons l'estat actual de la investigació, en la carta de cessió del lloc de Sagra, a la Marina Alta, a l'orde castellà de Santiago. En el document, estès per duplicat a València, el 1341, pel notari valencià Bernat de Soler, s'identifica

cadascuna de les dues còpies pel fet que una és “escrita en letra e lengua castellana, et la otra [...] en plan escrita en letra e lengua catalana”.

A partir d'aquells anys, aquest sintagma, o simplement el nom de *català*, es documenten profusament a tot el domini lingüístic. La Cancelleria reial el fa servir sistemàticament per a designar la llengua dels reialmes on és, per dir-ho amb nomenclatura actual, “oficial”. També l'utilitzen les diverses institucions regnícules i municipals de la Corona. Dels jurats de València és, per exemple, la carta que trameteren, l'any 1400, a la vila castellana de Moya, sol·licitant informació sobre un esclau:

“[...] Com a En Berenguer Porquet, llaurador, veí nostre e d'aquesta ciutat, sia fuit, pocs dies ha, un catiu, de llinatge de tartres, emperò batejat e apellat Joan, d'edat de vint anys poc més o menys, e paladí en son parlar català, com de poquea a ençà se sia nodrit ací [...]”

Ara bé, el terme *llengua*, a l'edat mitjana i fins ben entrada l'edat moderna, no té el mateix abast semàntic que estableix la lingüística actual. Significava simplement ‘parlar propi d'una comunitat natural o administrativa’, i podia oscil·lar entre el d'una ciutat –Dant parlava, per exemple, del seu “fiorentino idioma”– i el d'un territori més o menys extens. Una mateixa llengua podia rebre diferents denominacions segons que es volgués subratllar el marc natural o l'administratiu del qual era pròpia, de manera exclusiva o no. És amb aquest sentit que s'han d'interpretar les paraules d'un sermó de sant Vicent Ferrer adreçades als serrans valencians, de procedència majoritàriament aragonesa:

“Vosaltres de la Serrania, qui estats enmig de Castella e de Catalunya e per ço prenets un vocable castellà e altre català [...]”

Fra Vicent s'hi referia, òbviament, a la comunitat natural o “nacional”, ja que la comarca de la Serrania pertanyia al regne de València. El mateix sant Vicent se'n feia ressò en un altre sermó:

“Digau: ¿en què coneix hom una persona de qual terra és? En lo llenguatge. Car si vós parlau amb hom estrany, per la llengua coneixereu de qual terra és. Si parla català, oo! català és; si parla francès, etc.: car la llengua done a conèixer la persona de qual terra és.”

El contrast entre el romanç dels cristians i l'àrab dels musulmans era sovint expressat en termes de *cristianesc* i *sarrainesc*. Amb tot, la llengua, fora dels contextos en què calia posar en contrast llengües diferents, era coneguda habitualment amb les denominacions de *romanç*, *pla* i *vulgar*, a vegades acompanyades d'un determinatiu, com ara *vulgare cathalenorum* (1322), *romanç català* (1352), *pla català* (1386).

L'estructura federativa de la Corona d'Aragó i l'escassa necessitat de singularitzar el nom de *català* van afavorir l'aparició, fora de Catalunya, de denominacions particulars, derivades dels gentilicis respectius: la de *valencià* al regne de València, la de *mallorquí* a l'illa de Mallorca i la de *rossellonès* al comtat del Rosselló. Així, en un procés judicial de Menorca contra Gil de Lozano, datat el 1343-1346,

es fa constar que la seva mare, Sibil·la, parlava *valencianesch* perquè era d'Oriola. El 1395, fra Antoni Canals afirma, en la seva dedicatòria del *Valeri Màxim* al cardenal Jaume d'Aragó, que l'ha traduït en "vulgada llengua materna valenciana". En un procés judicial mallorquí de 1341, un testimoni declara que l'acusat no podia ser Guillem Revull, ja que aquell s'expressava en "idiomate rossilionense" i no "ad modum maioricensem" com ho feia aquest. En un altre procés mallorquí, de 1357, a Montuïri, diversos testimonis identifiquen un tal Jaume Arnau perquè era nadiu de Catalunya i que era "bé català" pel seu aspecte, pels seus costums i, també, per la seva "paraula". Una ordre de pagament a Ramon Soler, datada a la Ciutat de Mallorca el 1409, es fa pel concepte d'"arromansar e traslladar de castellanesch en mallorquí" uns capítols fets entre el rei d'Aragó i el de Castella. Totes aquestes denominacions particulars, que en molts casos palesen una clara consciència i una relativa coneixença de la divisió dialectal del català, obeeixen a un afany de precisió administrativa, perfectament compatible amb l'afirmació d'un sentiment d'unitat idiomàtica per damunt de les divisions polítiques.

Aquest sentiment idiomàtic trobà en l'empordanès Ramon Muntaner el cantor més abrandat. No debades fou successivament servidor de Pere II i d'Alfons II d'Aragó, de Frederic II de Sicília, de Jaume III de Mallorca i, finalment, com a ciutadà i jurat de la ciutat de València, súbdit de Jaume II i d'Alfons III d'Aragó. Es tracta, al capdavant, d'un sentiment derivat del concepte medieval de nació —"*nationae sive linguae*"—, entès com a conjunt de ciutadans que parlen la mateixa llengua. El mateix Muntaner se'n va fer ressò en el capítol XVII de la seva *Crònica* (1325), quan constata que fins i tot els murcians són "vers catalans e parlen de bell catalanesc del món". Aquesta convicció explica que, a pesar de la separació transitòria del regne de Mallorca, de l'estructura federativa de la Corona d'Aragó i de la coexistència lingüística amb l'aragonès, prevalgués el triomf, entre les classes il·lustrades, del nom de *català* (o del més efímer *catalanesc*) com a denominació de la llengua de tots els de "nació catalana" i que coexistís amb les denominacions particulars que començaven a estendre's a València i a Mallorca.

Els usos socials i institucionals

Els àmbits d'ús i les relacions interlingüístiques

Com ja hem avançat, la Corona d'Aragó era territorialment plurilingüe, però s'hi donava una clara hegemonia del català, que no debades era la llengua de més de tres quartes parts de la població no arabòfona dels dominis hispànics de la monarquia. Era la llengua oral i escrita de tots els estaments socials. Gràcies al predomini social de la burgesia a partir del segle XIII, el català escrit no es limita als usos instrumentals, sinó que esdevé la llengua habitual en tots els àmbits d'ús, bé que compartint amb el llatí els àmbits d'ús més prestigiosos. I, òbviament, és

Annex

Taula cronològica

	Sobirans	Política, societat i cultura	Llengua	Escriptors
1210▶		Segle XIII: S'inicien les grans construccions gòtiques: catedrals de Barcelona, Tarragona i València; monestir de Santes Creus.	Primera meitat del segle XIII: Ramon Vidal de Besalú compon <i>Las rasós de trobar</i> , primera gramàtica d'una llengua neollatina, la <i>koiné</i> occitana, destinada als trobadors.	
1220▶				
1230▶		1228-1229: Conquesta de Mallorca. 1232-1245: Conquesta del regne de València fins a Biar-Busot. 1235: Conquesta d'Eivissa. 1238: Fundació del regne de València.		
1240▶	Jaume I <i>el Conqueridor</i> (1213-1276)	1244: Tractat d'Almirra entre Jaume I i Alfons X de Castella 1245: Fracàs de l'intent de recuperació de Provença.	Segona meitat del segle XIII: Conreen la poesia trobadoresca Cerverí de Girona, Guillem Ramon de Gironella, Pere <i>el Gran</i> , Pere Salvatge i Jofre de Foixà, entre d'altres. c. 1251: Primer còdex conegut de la versió catalana dels Usatges de Barcelona. 1261: Traducció dels <i>Furs</i> de València. 1264: Jaume I ordena que els processos judicials s'escriguin en vulgar.	Jaume I (1208-1276)
1250▶		1258: Tractat de Corbeil, pel qual França reconeix la plena sobirania jurídica de Catalunya.		
1260▶		1265-1266: Conquesta i repoblament catalanoaragonès de Múrcia, que és cedida a Castella (1266). 1269: Fracàs de la croada a Terra Santa.		
1270▶	Pere II <i>el Gran</i> (1276-1285) [...] Jaume II <i>de Mallorca</i> (1276-1311) [...]	1276: Jaume I divideix els seus dominis entre els seus dos fills, Pere (Aragó, Catalunya, València) i Jaume (Mallorca, Rosselló, Montpeller). 1278: Tractat de pariatge entre els bisbes d'Urgell i els comtes de Foix.	1272: <i>Costums</i> de Tortosa.	

	Sobirans	Política, societat i cultura	Llengua	Escriptors
1280▶	[...] Pere II el Gran (1276-1285)	1282: "Vespres sicilianes" contra Carles d'Anjou. Pere el Gran conquesta Sicília. 1284-1300: La legislació reial i les Corts catalanes sancionen la creació de la banca privada. 1287: Conquesta de Menorca.	1283: Nucli fonamental del <i>Llibre del Consolat de Mar</i> .	R. Lluïl (c. 1232-1315) A. Vilanova (c. 1238-1311) B. Desclot († c. 1300)
1290▶	Alfons II el Franc (1285-1291) Jaume II de Mallorca (1276-1311)	1291: Els sicilians proclamen rei Frederic d'Aragó, tercer fill de Pere el Gran.		
1300▶	Jaume II el Just (1291-1327)	1300: Creació de l'Estudi General de Lleida. 1300: Jaume II fixa els límits entre Catalunya i Aragó en la clamor d'Almacelles.	c. 1300: <i>Vides de Sants rosselloneses</i> , amb trets rossellonesos. c. 1300: <i>Crònica de Desclot</i> , amb trets nord-orientals.	
1310▶	Jaume II el Just (1291-1327) Sanc I de Mallorca (1311-1324)	1313: Incorporació a Catalunya de la Vall d'Aran. 1318: Segregació eclesiàstica de Saragossa de la Província Tarraconense.		
1320▶				R. Muntaner (1265-1336)
1330▶	Alfons III el Benigne (1327-1336) Jaume III (1324-1344)	1323-1326: Conquesta de Sardenya, cedida pel Papa en feu a Aragó (tractat d'Anagni, 1295). 1333: La defensa dels <i>Furs</i> per Francesc de Vinatea, jurat en cap de València, anuncia el protagonisme polític, institucional i econòmic de la ciutat com a "cap i casal" del regne de València.	1323: Creació del Consistori de Tolosa (1323-1484). 1325: Muntaner fa una abrandada defensa del "catalanesc" a la seva <i>Crònica</i> .	
1340▶	Pere III el Cerimoniós (1336-1387) [...]	1343-1344: Conquesta i reincorporació del regne de Mallorca a Catalunya. 1347-1348: Revolta de les Unions d'Aragó i València. 1349: Derrota de Jaume III de Mallorca a Lluçmajor.	c. 1340: <i>Diàlegs de Sant Gregori</i> , amb trets nord-orientals. 1344: <i>Ordinacions palatines</i> , de Pere el Cerimoniós. c. 1349: <i>Regiment de preservació de pestilència</i> , de Jacme d'Agramont, amb trets nord-occidentals.	

1350 ▶

1360 ▶

1370 ▶

1380 ▶

1390 ▶

1400 ▶

1410 ▶

Escriptors

- R. Llull**
(c. 1212-1315)
- A. Villanova**
(1218-1311)
- B. Desclot**
(c. 1300)

M. Joaner
(c. 1330)

	Sobirans	Política, societat i cultura	Llengua	Escriptors
1350 ▶	[...]	c. 1350: Comença a sovintejar la denominació <i>Principat de Catalunya</i> . 1354: Ocupació de l'Alguer. 1356-1365: Guerra entre Aragó i Castella a causa de les pretensions del rei Pere el Cruel de reintegrar a Castella la governació d'Oriola.	Segona meitat del segle XIV: Jaume i Pere March, Lluís d'Averçó i Gilibert de Próixita, entre d'altres, conreen la poesia trobadoresca en una llengua aprovençalada.	
1360 ▶		1363: Es gesta la creació de la Diputació del General o Generalitat a Catalunya. 1364: Es gesta la creació de la Diputació del Regne o Generalitat a València. 1365: Pere el Cerimoniós declara el regne de Mallorca inseparable de Catalunya.		Pere el Cerimoniós (1319-1387)
1370 ▶	Pere III el Cerimoniós (1336-1387)	1372: Repoblació de l'Alguer. 1378: Inici del Cisma d'Occident, amb dos papes: Climent VII a Avinyó i Urbà VI a Roma. 1379-1390: Domini efectiu sobre els ducats d'Atenes i Neopàtria.		
1380 ▶			1380: <i>Capítols</i> d'Atenes. c. 1380: Introducció de l'humanisme en la Cancelleria reial.	J. March (c. 1335-1410) P. March (c. 1338-1413)
1390 ▶	Joan I el Caçador (1387-1396)	1391: Assalt i destrucció dels calls jueus de Barcelona, València, Girona i Perpinyà. 1394: Pero Martines de Luna és elegit papa a Avinyó, amb el nom de Benet XIII (1394-1417).		F. Eiximenis (c. 1340-1409)
1400 ▶	Martí l'Humà (1396-1410)	1401: Fundació, a Barcelona, de la Taula de Canvis. 1407: Fundació, a València, de la Taula de Canvis. 1409: Reincorporació de Sicília a la Corona d'Aragó	1393: Creació del Consistori de Barcelona. 1399: Redacció de <i>Lo somni</i> , de Bernat Metge. 1399-1416: Gran activitat predicadora de fra Vicent Ferrer.	B. Metge (c. 1346-1413) V. Ferrer (c. 1350-1419) A. Canals (c. 1352-1419) A. Turmeda (c. 1352-c. 1430)
1410 ▶	Ferran I el d'Antequera (1412-1416)	1410: Mort de Martí l'Humà sense descendència legítima. S'extingeix el casal de Barcelona.		
	Alfons IV el Magnànim (1416-1458)	[...]		